

Sokak Lambası

– Hasan POLAT · 31 Ekim 2011

yorgun argın akşamların
uyur uyanık seherinde
dilimde eskiden kalma bildik bir ezgi
parmaklarımda tütün kırı

bilge bir kemanın kağnılarca inleyen
ağır aksak paslı telinden
iç çizercesine gıcırdarak
silik bir göğün çivit ve puslu maviliğine
sıcak bir çorbanın ıslak buğusuyla tutunan yalnızlık

soğuk ve ağır gecelerde
ıslanmış taş kaldırımlarda
belli belirsiz yürüyen gölgeler

kirli duvarlı toprak damların
çürük tahtalı pencerelerinin çatlak camlarından
taş kaldırımlara akan sessizlik aynı nemde çürüyoruz aynı titrete seste
aynı perdeden eziliyoruz
aynı tanıklıkla
aynı paslı demirde sararıyoruz gece kendine siner gece soğuk gece kör gece bedenime tünere gece
nankör
asıldığı direkte
yaprak hışırtılarının
deniz çalkantısı gölgeleriyle raks eden
çiğ tutmuş iklimlerle
ve umut kokan baharlara
aynı mesafede
ve aynı yorgun alışkanlık
aynı gösterişsiz şefkatle
bir mum iştahı
bir emekçi sabrı ve inadıyla
direnen sokak lambası
ben de üşüyorum
görmüyor musun beni

bak ne kadar benzeřiyoruz
seviyorum seni

hasan polat